

گفت و گو با عوامل نمایش عروسکی مامان

بازگشت شکوهمند عروسک‌ها به صحنه تئاتر بزرگسال

سالن سایه تئاتر شهر این شب‌ها میزبان نمایش مامان است که در دسته عروسکی بزرگسالان جای دارد و مخاطبان بیش از ۱۴ سال را به دیدن این نمایش فرامی‌خواند. الهام سلج محمودی نویسنده و کارگردان اثر بعد از سال‌ها دوری از عرصه نمایش عروسکی با این اثر توانسته جوایز متعددی را از نوزدهمین جشنواره عروسکی مبارک کسب کند. در ادامه گفت و گوی خبرنگار صبا با عوامل این نمایش را می‌خوانید.

مریم عظیمی
گفت و گو

الهام سلج محمودی:

به آشنی مخاطب با نمایش عروسکی بزرگسال

کمک کنید

ایده اولیه خلق این اثر چگونه شکل گرفت؟

ایده اولیه این اثر مادرم هستند که چند سالی دچار آلزایمر بودند و من نمی‌خواستم در این اثر صرفاً به آلزایمر بپردازم

چرا که ما موفق شدیم آلزایمر مادر را تحت کنترل در آوریم و مسئله نگهداری از سالمند بیشتر دغدغه من بود. اینکه من به عنوان فرزند و شخصی که خانواده خود را تشکیل داده تا کجا وظیفه دارم که از مادر تنهایم نگهداری کنم. من در شهری دور از مادرم زندگی می‌کنم و یک خواهرم انتخاب کرده تا با مادرم زندگی کند و برادرم که زندگی در خارج از کشور را انتخاب کرد، همیشه برایم دغدغه بوده که این انتخاب‌های ما چه تبعاتی دارند، ما چه وظایفی داریم! کسی که انتخابش دور بودن است با چه تبعاتی و احساساتی رو به روست! اینکه چه باشیم و یا نباشیم هیچ وقت فکر آنها از ما جدا نمی‌شود و گاهی وقتی دور هستیم بیشتر هم درگیرشان می‌شویم.

زمانی که در این شرایط قرار گرفتیم و شرایط مادرم را دیدم دوست داشتم که اثری در این رابطه خلق کنم. ما چندین بار این داستان را به شکل‌های مختلف با رویا ناصری نوشتیم و در نهایت به این قصه‌ای که می‌بینید رسیدیم. داستان پسری که انتخاب کرده بماند ولی همچنان سر در گم است. او در کنار مادرش هست ولی همچنان نیست و پس از رفتن مادر مدام در چالش است که میزان بودن خود را مورد سنجش قرار دهد و این به او آسیب می‌زند.

چند سال است که شما در حرفه نمایش عروسکی هستید؟

ورودی سال ۷۷ دانشکده هنرهای زیبای تهران هستم و تا سال ۸۲ که فارغ التحصیل شدم کار می‌کردم. با خانم ناصری در جشنواره اثری به نام رویای سگی را کار کردیم. متن در رابطه با پدر بود و متن و عروسک‌هایم جایزه گرفتند. بعد از آن چند سال در صدا و سیما و چند سال هم در بخش روابط عمومی وزارت نیرو و کار می‌کردم تا اینکه سال ۹۶ از وزارت نیرو خارج شدم و سال ۹۷ تئاتر هامون را تاسیس کردیم که بعد به داستان‌های کرونا خورد و سالن تعطیل شد. سال گذشته به خاطر جشنواره بین‌المللی عروسکی تصمیم گرفتیم دوباره کار کنیم و این اثر را آغاز کردیم.

در مورد جوایزی که مامان گرفته است بگویید

خوشبختانه امسال در بخش عروسکی بزرگسال جشنواره بین‌المللی مبارک آثار خوبی حضور داشتند و از ابتدا هم دبیر جشنواره هماهنگ کرده بودند که آثار برگزیده بتوانند در تئاتر شهر به اجرای عمومی گذاشته شوند. این روند با نمایش ما آغاز شده و پس از ما اثر خانم پورغلامحسین اجرا خواهد شد و بعد هم نمایش مثلث. برای این نمایش خیلی تمرین کردیم جشنواره چند بار عقب افتاد و ماجراهایی پیش آمد ولی ما همچنان به تمرینات خود ادامه می‌دادیم و یک بار هم در آذر ماه که کار بسته شده بود دو اجرای خصوصی داشتیم. اتفاق خوبی که در جشنواره افتاد این بود که خود کارگردان‌ها می‌توانستند به کار همکاران خود رای بدهند و اثر من هم به همین شکل بالا آمد یعنی با رای کارگردان‌های آثار دیگر که اثر من را پسندیده بودند. این اثر خیلی خوب توانست با مخاطب خود ارتباط برقرار کند. هم از لحاظ موضوعی و هم تکنیکی و ما توانستیم جوایزی مانند بهترین متن، کارگردانی، موسیقی، ساخت عروسک و عروسک‌گردانی را از نوزدهم جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران مبارک کسب کنیم.

از همکارانتان در این نمایش بگویید.

در روند خلق این کار ابتدا سه عروسک‌گردان داشتیم و بعد دو عروسک‌گردان دیگر هم به ما اضافه شدند که خانم صبا قدیمی و معصومه آرواز بودند و در نهایت صبوری با ما همکاری کردند. در زمینه صداپیشگی هم دوست دارم به خانم ملیحه شبانیان که از دوستان قدیمی من از دانشکده

